

Brabantia Nostra - Jaargang 1 - 1935- '36

GAUDE, VIRGO GLORIOSA

(naar St. Sofronius)

I.

Verheug u, o moeder der bovenste hemelse vreugde.
Verblijd u, o voedster der allerverhevenste blijdschap.
Verheug u, aanzienlijkste zetel der heilzame vreugde.
Verblijd u, voornaamste stichtres der onsterflike blijdschap.

Verheug u, geheimvolle woon der onzeglike vreugde.
Verblijd u, o zalige bron der onkwijnbare blijdschap.
Verheug u, God-dragende arke der eeuwige vreugde.
Verblijd u, o groenende boom der verkwikkende blijdschap.

Verheug u, o moeder van God zonder huwen of paren.
Verblijd u, o maagd, ongeschonden gebleven na 't baren.
Verheug u, o wonderlikst wonder om stil naar te staren.

Wie zal immers ooit uw doorluchtigheid kunnen beschrijven?
Wie zou toch bij 't wonder, dat *gij* zijt, niet sprakeloos blijven?
Wie durft, om uw grootheid te zeggen, zijn schroom ooit verdrijven:

II.

Gij hebt de mensennatuur versierd met luister ;
gij hebt de rangen der Engelen overschreden
en der Aartsengelen glans gedompeld in 't duister.
De hoge zetels der Tronen liet gij beneden.

Gij hebt de hoogheid der Heerschappijen vertreden,
de leiding der Vorstendommen gevoerd als leidster.
Gij hebt de sterkte der Machten overstreden,
de Krachten zelf in kracht overtroffen als strijdster.

Veellogige Cherubs verwont gij met aardse ogen.
Zesvleuglige Serafs voorbij vloog uw ziel God-bewogen.
Kortom onder u is 't geschapene verre gezonken.

Want boven elk schepsel hebt gij in reinheid geblonken ;
zo mocht gij der schepselen Schepper ontvangen en dragen
en baren, daar gij slechts den Geest als Bruid kondt behagen.

PAUL VLEMMINX.